

prawną, których zadaniem byłoby powołanie i prowadzenie instytucji użyteczności publicznej.

Utworzenie i tryb działania takich zrzeszeń lub związków zależą w głównej mierze od zastosowanych przepisów prawnych oraz od wytycznych zawartych w porozumieniu między państwami dopuszczającym tę formę współpracy (zob. wzór 1.5).

Poniżej przedstawiono postanowienia, które powinny zostać zamieszczone w statucie, jeśli nie są przewidziane w znajdującym zastosowanie prawie.

Statut określa w szczególności:

1. członków-założycieli zrzeszenia oraz warunki przystąpienia nowych członków;
2. nazwę, siedzibę, okres działania oraz formę prawną zrzeszenia (z uwzględnieniem przepisów ustawy nadającej mu osobowość prawną);
3. zadania zrzeszenia, warunki ich realizacji oraz przewidywane środki zrzeszenia;
4. tryb tworzenia kapitału podstawowego;
5. zakres i granice zobowiązań członków;
6. sposób powoływania i odwoływania zarządcy lub sekretarza generalnego zrzeszenia oraz jego uprawnienia;
7. stosunek zrzeszenia do jego członków, osób trzecich oraz władz nadrzędnych, w szczególności w zakresie ogłaszania bilansu, budżetu i rozliczeń;
8. osoby, którym powierza się prowadzenie finansowego i merytorycznego nadzoru nad działalnością zrzeszenia oraz sprawozdania z działalności kontrolnej;
9. warunki dokonywania zmian statutu i rozwiązania zrzeszenia;
10. przepisy dotyczące spraw kadrowych;
11. przepisy dotyczące języka lub języków roboczych.

providing and operating some public utility, service or facility body.

The creation and functioning of such an association or syndicate will mainly depend on the applicable legislation and the provisions of any previous inter-state agreement authorising this form of co-operation (see model agreement 1.5).

There follows a list of the provisions that the articles of association should include, insofar as they are not embodied in the applicable legislation.

The articles of association should specify *inter alia*:

1. the names of the founding members of the association and the conditions on which new members may join;
2. the name, headquarters, duration and legal status of the association (with references to the law conferring legal status upon it);
3. the object of the association, the way in which it is to be pursued and the resources at the association's disposal;
4. the way in which the registered capital is constituted;
5. the scope and limits of members' liabilities;
6. the procedure for appointing and dismissing administrators or managers of the association, as well as their powers;
7. the associations' relations with its members, third parties and higher authorities, especially as regards the communication of budgets, balance sheets and accounts;
8. the people with responsibility for financial and technical control over the activity of the association and the reports arising out of such control;
9. the conditions for altering the articles of association and for the dissolution of the association;
10. the rules applying to personnel;
11. the rules applying to languages.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych;
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona;
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 marca 1993 r.

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

288

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 1 kwietnia 1993 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej konwencji ramowej o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi, sporządzonej w Madrycie dnia 21 maja 1980 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, iż zgodnie z artykułem 9 ustęp 1 Europejskiej konwencji ramowej

o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi, sporządzonej w Madrycie dnia 21 maja

1980 r., został złożony dnia 19 marca 1993 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy dokument ratyfikacyjny Rzeczypospolitej Polskiej do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 9 ustęp 3 tej konwencji wchodzi ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 19 czerwca 1993 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 9 ustęp 2 powyższej konwencji weszła ona w życie dnia 22 grudnia 1981 r., a następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub przystąpienia w niżej podanych datach:

Austria	1982.10.18
Belgia	1987.04.06
Dania	1981.04.02
Finlandia	1990.09.11
Francja	1984.02.14
Niemiecka Republika Federalna	1981.09.21
Irlandia	1982.11.03
Włochy	1985.03.29
Liechtenstein	1984.01.26
Luksemburg	1983.03.30
Holandia	1981.10.26
Norwegia	1980.08.12
Polska	1993.03.19
Portugalia	1989.01.10
Hiszpania	1990.08.24
Szwecja	1981.04.23
Szwajcaria	1982.03.03
Ukraina ¹⁾	

2. Następujące państwa złożyły poniższe oświadczenia do Konwencji:

Dania

Oświadczenia złożone podczas przekazania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 2 kwietnia 1981 r.:

Aprobowaliśmy, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy wspomnianą Konwencję ramową o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi, z zastrzeżeniem Wysp Owczych i Grenlandii.

W Danii Konwencję stosuje się tylko w odniesieniu do władz lokalnych i regionalnych.

Finlandia

Oświadczenie zawarte w liście do Stałego Przedstawiciela (przy Radzie Europy) z dnia 11 września 1990 r., wręczonym Sekretarzowi Generalnemu podczas składania dokumentu przyjęcia:

Finlandia, zgodnie z art. 2 ust. 2 Europejskiej konwencji ramowej o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi, zamierza ograniczyć zakres stosowania Konwencji do gmin i federacji gmin, które są właściwe w dziedzinie współpracy transgranicznej w Finlandii.

Francja

Oświadczenie złożone w czasie podpisania dnia 10 listopada 1982 r. i zawarte w dokumencie aprobaty, przekazanym dnia 14 lutego 1984 r.:

¹⁾ Konwencja otwarta do podpisu dla państw nie będących członkami Rady Europy. Spośród tych państw Ukraina wyraziła zainteresowanie podpisaniem Konwencji, ale aktu tego jeszcze nie dokonała.

Rząd Republiki Francuskiej, w odniesieniu do art. 3 ustęp 2 Konwencji oświadcza, że podporządkowuje jej stosowanie zawarciu umów między państwowych.

Republika Federalna Niemiec

Oświadczenie złożone w czasie przekazania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 21 września 1981 r.:

Europejska konwencja ramowa o współpracy transgranicznej między wspólnotami i władzami terytorialnymi będzie stosowana do Landu Berlin od dnia, w którym wejdzie w życie w stosunku do Republiki Federalnej Niemiec.

Włochy

Oświadczenia złożone podczas przekazania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 29 marca 1985 r.:

Rząd włoski, w odniesieniu do art. 3 ustęp 2 Konwencji, oświadcza, że podporządkowuje jej stosowanie zawarciu umów między państwowych.

Rząd włoski potwierdza następujące oświadczenie, złożone w czasie podpisania Konwencji dnia 21 maja 1980 r.:

1. Do władz, które zgodnie z włoskim systemem prawnym mogą zawierać umowy i porozumienia przewidziane przez tę Konwencję, należą: regiony, prowincje, gminy, gminy górskie, stowarzyszenia (consorzi) gminne i prowincjonalne do wykonawstwa usług i robót.
2. Włoskie władze terytorialne upoważnione do zawierania umów i porozumień przewidzianych przez tę Konwencję muszą znajdować się nie dalej niż 25 km od granicy, o ile nie graniczą bezpośrednio z państwem sąsiednim.

Holandia

Oświadczenie zawarte w dokumencie przyjęcia złożonym dnia 26 października 1981 r.:

Rząd Królestwa Holandii przyjmuje wymienioną Konwencję w imieniu Królestwa w Europie.

Hiszpania

Oświadczenia złożone w czasie podpisania dnia 1 października 1986 r. i ponowione w czasie przekazania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 24 sierpnia 1990 r.:

Artykuł 3 ustęp 2

Królestwo Hiszpanii, zgodnie z art. 3 ustęp 2 Konwencji oświadcza, że jej stosowanie zostanie podporządkowane uprzedniemu zawarciu umów międzynarodowych z drugą zainteresowaną stroną.

W ich braku, ważność porozumień o współpracy transgranicznej, podpisanych przez władze lub jednostki terytorialne, będzie wymagać wyraźnego potwierdzenia przez rządy zainteresowanych stron²⁾.

Artykuł 3 ustęp 5

Królestwo Hiszpanii, zgodnie z art. 3 ustęp 5 Konwencji, informuje, że właściwymi władzami do wykonywania kontroli lub nadzoru w stosunku do wspólnot i władz terytorialnych są: Ministerstwo Spraw Zagranicznych i Ministerstwo Administracji Publicznej.

Szwecja

Oświadczenie złożone w czasie przekazania dokumentu ratyfikacyjnego dnia 23 kwietnia 1981 r.:

²⁾ Ten ustęp został dodany podczas ratyfikacji.

Zgodnie z postanowieniami art. 2 ustęp 2 Konwencji, Szwecja zamierza ograniczyć zakres stosowania Konwencji do następujących władz i jednostek:

Kommuner
Landstingskommuner
Kommunalforbund

gminy
rady hrabstwa
federacja gmin

3. Informacje o państwach, które w datach późniejszych staną się stronami powyższej konwencji, można uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

289

PROTOKÓŁ

sporządzony w Pradze dnia 1 lipca 1991 r.

o utracie mocy Układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisanego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r., oraz Protokołu o przedłużeniu jego obowiązywania, podpisanego w Warszawie dnia 26 kwietnia 1985 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 1 lipca 1991 r. został sporządzony w Pradze Protokół o utracie mocy Układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisanego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r., oraz Protokołu o przedłużeniu jego obowiązywania, podpisanego w Warszawie dnia 26 kwietnia 1985 r., w następującym brzmieniu:

PROTOKÓŁ

o utracie mocy Układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisanego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r., oraz Protokołu o przedłużeniu jego obowiązywania, podpisanego w Warszawie dnia 26 kwietnia 1985 r.

Państwa-Strony Układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisanego w Warszawie dnia 14 maja 1955 r.,

biorąc pod uwagę głębokie zmiany zachodzące w Europie, oznaczające koniec konfrontacji i podziału kontynentu,

zamierzając w nowej sytuacji aktywnie rozwijać stosunki między sobą na płaszczyźnie dwustronnej oraz — w miarę zainteresowania — na płaszczyźnie wielostronnej,

odnotowując znaczenie Wspólnej Deklaracji 22 państw, które podpisały Traktat o konwencjonalnych siłach zbrojnych w Europie i oświadczyły, że nie są już więcej dla siebie przeciwnikami i że będą budować stosunki partnerstwa i współpracy,

zdecydowane działać na rzecz stopniowego przechodzenia do ogólnoeuropejskich struktur bezpieczeństwa, z uwzględnieniem porozumień osiągniętych na paryskim spotkaniu Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie na najwyższym szczeblu w listopadzie 1990 r.,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Układ o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisany w Warszawie dnia 14 maja 1955 r. (dalej zwany Układem Warszawskim) oraz Protokół o przedłużeniu okresu obowiązywania Układu o przyjaźni, współpracy i pomocy wzajemnej, podpisany w Warszawie dnia 26 kwietnia 1985 r., tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego protokołu.

Artykuł 2

Państwa-Strony niniejszego protokołu oświadczają, że nie mają wobec siebie żadnych roszczeń majątkowych, wynikających z Układu Warszawskiego.

Artykuł 3

1. Niniejszy protokół podlega ratyfikacji.

2. Oryginał protokołu i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone na przechowanie Rządowi Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej. Rząd Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej będzie informował pozostałe Państwa-Strony niniejszego protokołu o złożeniu na przechowanie każdego dokumentu ratyfikacyjnego.

Artykuł 4

Protokół wchodzi w życie w dniu przekazania depozytariuszowi ostatniego dokumentu ratyfikacyjnego.

Sporządzono w Pradze dnia 1 lipca 1991 r., w jednym egzemplarzu, w językach polskim, bułgarskim, czeskim, rosyjskim, rumuńskim i węgierskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc. Uwierzytelnione kopie niniejszego protokołu Rząd Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej przekaże wszystkim pozostałym Państwom-Stronom niniejszego protokołu.

Za Rzeczpospolitą Polską: *L. Wałęsa*
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Za Republikę Bułgarii: *Želju Želev*
Prezydent Republiki Bułgarii

Za Czeską i Słowacką Republikę Federacyjną: *Václav Havel*
Prezydent Czeskiej i Słowackiej Republiki Federacyjnej

Za Rumunię: *Ion Iliescu*
Prezydent Rumunii

Za Republikę Węgierską: *József Antall*
Premier Republiki Węgierskiej

Za Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich:
G. I. Janajev

Wiceprezydent Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich